

eZine of Modern Texts in Translation

May 2015

Nicolae Coande

translated into English by
MTTLC graduate students

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

eZine
of Modern Texts
in Translation

Director
Lidia Vianu

Editor-in-Chief
Violeta Baroană

ISSN 1842-9149

Issue 143
May 2015

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLC
© The University of Bucharest

Poems by **Nicolae Coande**
translated into English by
MTTLC graduate students
Beatrice Ahmad, Lavinia Andrei,
Mădălina Bănucu, Manuela Chira,
Alina Diaconescu, Flavia Hemcinschi, Irina Stoian,
Minodora Tunaru and Izabela Vațe

Proofreader:
Mădălina Bănucu

IT Expertise:
Simona Sămulescu
Cristian Văjea

May 2015

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

Poems by

Nicolae Coande

Translated into English by

MTTLC graduate students

Beatrice Ahmad, Lavinia Andrei,
Mădălina Bănucu, Manuela Chira,
Alina Diaconescu, Flavia Hemcinschi, Irina Stoian
Minodora Tunaru and Izabela Vațe

May 2015

Vorbalago

(În margine, 1995)

În secolul ăstora

Nu pot să rîd în secolul ăstora nici mort
ascuns în propriul meu creier
sînt omul din pod
lăsați șobolanii să vină la mine
am la îndemîină zgura eșecul stilul pervers
zile pline de o fragilă demență
nu pot să rîd în secolul ăstora nici mort.

Vorbalago

(On the Edge, 1995)

In their Century

Not for the life of me can I laugh in their century
hidden in my own brain
I'm the man in the attic
let the rats come to me
I have the scobs the failure the perverse style at hand
days full of a fragile dementia
not for the life of me can I laugh in their century.

Translated by Manuela Chira

La frontieră (I)

Absența ei cu picioare frumoase. Chiar aceste mâini
care o descriu – nu există.
îmi amintesc de ea ca de o veche meserie: să fie
bănuțul pe care l-am dat
vîslașului ursuz?
Obscur un duh îmi umblă prin minte - *Talitha cumi*.
Dar nu pot – eu nu sunt Eu.

At the Frontier (I)

Her absence with beautiful legs. These very hands
which describe it – don't exist.
I remember her as of an old handicraft: could it be
the penny I gave
to the sulky paddler?
A spirit wanders obscure through my mind - *Talitha cumi*.
But I cannot – I am not Myself.

Translated by Manuela Chira

La frontieră (II)

Ca și când aş scrie pe pîine cu scris tremurat:

Effata

se deschide o uşă intră un cuţit

deodată am putut să văd

peste mare cum se ridică defăimarea.

Am obosit să pun la loc un soare

pe care-l scuipă şi-l doboară zilnic scamatorii.

At the Frontier (II)

As if I were writing on bread with trembling handwriting:

Effata

a door opens a knife enters

suddenly I could see

over the sea how calumny arises.

I am tired of putting back in place a sun

conjurers spit on and bring down daily.

Translated by Manuela Chira

O viziune a fiecăruia

Pentru șobolanul hăituit de pisică poezia nu înseamnă
nimic.
Viața îi e mai scumpă/scumpă îi e pielea lui
puturoasă
și fuge cu viteza sunetului să scape. Când fulgerul
pisicii l-a trăsnet în ceafă
el încă mai speră într-o minune imploră un Dumnezeu pasiv
un tartore al șobolanilor expatriat într-un ținut temerar.
Spune repede cu ochii roșii de groază o scurtă
rugăciune – limba e deja sul făcută
bolborosește numai.
În vremea asta pisica al cărei Patron se linge bucuros
pe mustăți
tocmai termină de recitat poemul ei intim.
Ceva orbitor li se arată: unuia clarul de lună
celuilalt
peretele întunecat de care stă agățată luna.

A Vision of Each

For the rat chased by the cat poetry means
nothing.
Life is dearer to him/dear is his skin
that stinks
and he runs to escape with the speed of sound. When the lightning
of the cat stroke his forehead
he still hopes for a wish beseeches a passive God
a demon of the rats expatriated in a hazardous land.
He quickly says with eyes red from terror a short
prayer – the tongue is already rolled up
he is babbling only.
During this the cat whose Patron gaily licks
his whiskers
he just finishes reciting her intimate poem.
Something blinding looms: to one the moonlight
to the other
the black wall from which the moon is hanging.

Translated by Manuela Chira

Translation
Café

May 2015

Idol cu mască de om

nimic din aerul tare al înălțimilor în poemele mele.
nici o asemănare cu adâncul acestei lumi
care plutește în inima ceaiului
unde buzele stîrpitorului n-au ajuns încă.
fie și numai pentru a pierde esența plescăitului
din buze moi și roșii
ca sângele ce-mi urcă acum în creier
cînd îmi imaginez dezmațul.
semnul lui este I pe buze moi și roșii
este sărutul Iudei
este Idolul cu mască de om respirînd
arar din ce în ce mai greu
aerul tare al înălțimilor bezna de cretă a Iadului –
care plutește.

Idol with a Human Mask

nothing of the strong air of the heights in my poems.
no resemblance to the depth of this world
which floats at the heart of the tea
where the lips of the slayer have not reached yet.
be it only to lose the essence of lapping
from lips soft and red
like the blood that flows to my brain
when I imagine the orgy.
his sign is I on lips soft and red
it is Juda's kiss
he is the Idol with a human mask breathing
seldom with greater difficulty every time
the strong air of the heights the chalky tenebrosity of Hell –
which floats.

Translated by Manuela Chira

Translation
Café

May 2015

Lipsește Dumnezeu

După un coniac băut în liniște urmează un altul
pe o insulă plină de țipete idioate.
Lipsește Dumnezeu de-acasă
și pietonii săi încearcă să descopere niște amprente
pe care dacă le-ar citi s-ar îngrozi.
Nu duc nicăieri deși pleacă de peste tot.
Cei deposezați mereu de patrii
vor înțelege și asta.

God is missing

A glass of brandy drunk in quietness is followed by another
on an island overwhelmed with stupid screams.
God is gone away from home
and his pedestrians are trying to discover some marks
which would horrify them if they read them.
They lead to nowhere although they come from everywhere.
Those always dispossessed of their homeland
will understand this as well.

Translated by Flavia Hemcinschi

Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice,
Universitatea din București

O țară oarecare. Vocile morților

Am mers cu fața aici unde toți înaintau cu spatele
umanitate indiferentă școlită în abatoare
timp amestecat cu sânge mercenari dedați la metafizici obscure
lumină roșie sub pleoape zei măcelăriți cu țipăt tribal –
în zilele desfătărilor cu carne s-a bucurat sufletul
și noi aici am râs în draga noastră sărăcie
am plîns castitatea fu scurtă
am ținut la viață așa cum a fost un film de epocă mut
așa era lumea pe cînd evocam idei muzici scurte canoane
și-n lungi polemici ne simplificam viața
am cunoscut pe-ndelete ca îngerii autodidacți am scris pe ziduri
cu scule nemaivăzute
criticii noștri nu se născuseră
asemeni păianjenului care țese în plin haos
am desăvîrșit rețeaua noastră de imnuri
(ne-am născut pentru asta cu aur sub limbă)
eram fericiți n-aveam corpuri
cînd ne-am întrupat într-o țară oarecare scornită la zaruri
am știut că aici este iadul (vocile morților)

A certain country. Voices of the dead

I went forward towards here, where all the others went backwards
indifferent humanity schooled in slaughterhouses
a time mixed up with blood mercenaries dedicated to mystical
metaphysics
red light under one's eyelids slaughtered gods sending forth
tribal screams –
the soul fed happily on meat during the days of delight
and we laughed, despite our beloved poverty
we cried, our chastity was short-lived
life was as dear to us as an old black and white silent movie
that's how the world was like when we evoked short ideas,
songs, cannons
and simplified our lives by uttering long debates
we learnt step by step like self-taught angels we wrote on the
walls
with tools never before seen
our critics had not been born
like the spider weaving despite surrounding chaos
we perfectionned our network of hymns

îngîna un cîntecel)
am mers cu fața fulgerul ne-a zîmbit cu toată puterea – iată!
cu spatele vom intra în istorie
în paradis niciodată.

(we were born for that with gold under our tongues)
we were happy, we did not have bodies
when we got our bodies from some country, chosen at random
we knew this place here was hell (the voices of the dead
are humming a song)
we went straight on, the lightning smiled on us with all its
might – behold!
we will enter history backwards
but never enter paradise.

Translated by Flavia Hemcinschi
Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice,
Universitatea din București

Într-un moment al vieții mele

Cît pe ce să plîng după tinerețea dusă și celelalte daruri
dacă n-am făcut-o
e pentru că am fost atent la felul în care îmbătrînesc
ceilalți
cît pe ce să-mi scalde lacrimile ochii
într-un moment al vieții mele – cînd colo demonul rîsului
îmi dădu coate
cînd colo nepăsarea vechea indiferență
îmi duseră mîna la gură
cine m-ar fi văzut și e sigur că m-au văzut cîțiva
m-ar fi scos din drama acestei vieți
și asta era drama mea: *am rîs amar printre moderni și după*
și rîsul ăsta – nu puteți să știți – mă ține-n viață
printre vii.
Dacă acum scriu toate astea pentru morți le scriu
cu-aceeași mîna dusă de la gură.

In a certain moment of my life

I was about to cry for my long gone youth and for the other gifts
if I had not done it before
that's because I was watching closely how the others were turning
old
my tears were just about to wash my eyes
during a certain moment of my life – when wouldn't you know the
demon of laughter
attracted my attention
wouldn't you know the carelessness, the old indifference
brought my hand to cover my mouth
who happened to see me and surely some had seen me
they would have released me from this life's drama
and this was precisely my drama: *I bitterly cried among the modern*
people and afterwards
and this laughter – you have no idea – keeps me alive
among the living.
If now I happen to write all these for the dead, I am writing
with the same hand taken from my mouth.

Translated by Flavia Hemcinschi
Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice,
Universitatea din București

Translation
Café

May 2015

S-a sinucis aruncându-se-n cer

Am spus liniștit precum Arhimede sub amenințarea spadei –
asta să fie dimineața când se va încheia istoria asta
rîioasă ca o capră?

Am spus liniștit după dragoste – pulberea mea
va fi ceea ce sînt.

Am scris în loc să iubesc și acum am ceea ce merit
soarele acesta pe cer a văzut vechii greci trirema și pe Socrate murind
cine sunt oamenii aceștia și ce caut eu aici?

Sînt zile când inevitabil se întoarce barbarul sînt nopți
cînd marea și femeile albe cîntă sub ziduri
sînt orb cîndva am văzut totul și totul nu înseamnă nimic.

Într-o carte uitată am descoperit acest postulat:
s-a sinucis aruncându-se-n cer.

Am scris – timpul stă trist la extremitățile sale
cine sînt oamenii aceștia și ce caut eu aici?

He killed himself by falling into the sky

I calmly said as Archimedes did when threatened with the sword –
shall this be the morning when this history will finish,
a history mangy as a goat?

I calmly said that after love was gone – my ashes
will be the only thing left of me.

I wrote instead of loving and now I have what I deserve
this sun in the sky witnessed the ancient Greeks, the trireme and
Socrates dying

who are these people and what am I doing here?

There are days when the barbarian surely returns there are nights
when the sea and the white women sing near the walls

I am blind at some time I saw everything and everything does not
mean anything.

I discovered this postulate in a forgotten book:
he killed himself by falling into the sky.

I wrote – time is sad at both ends

who are these people and what am I doing here?

Translated by Flavia Hemcinschi
Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice,
Universitatea din București

Translation
Café

May 2015

Poetul își declină faima

Se întoarce și spuse – am cunoscut totul
dar am venit prea târziu.
Acum în vîrsta de fier nici un mesaj nu animă
vocile mele
vocile spun bine căci pe mai multe vorbesc
dar într-o singură limbă
limba din care toți vă trageți ca puii predestinați
să fie orfelini
și primei scîrbe pe care o zăresc să-i zică mamă.
Am cunoscut totul m-au lăudat ca pe *Masih*
au trimis succubi să mă convertească
să-mi sugă măduva de Sefirot.
M-au publicat m-au făcut celebru mi-au dat de băut.
Am șters cu ei pe jos. Am venit
prea târziu.

The poet refuses his fame

He came back and said – I knew everything
but I came too late.
Now, in the iron age no emotional message overwhelms
my voices
the voices say it right because they speak many things
but in a single language
the language from which you all originate like chicks predestined
to be orphans
and to call mother the first monster they lay their eyes on.
I knew everything they praised me like the Messiah
they sent succubi for my religious conversion
to suck my Sephirot marrow.
They published me, made me famous, gave me drinks.
I taught them a harsh lesson. I came
too late.

Translated by Flavia Hemcinschi

Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice,
Universitatea din București

Translation
Café

May 2015

Pretenția mea discretă

N-am nici un scop în viață nu mai iubesc nimic –
cîndva voi muri cu creierul secătuit
în tăcerea care se lasă peste lucrurile simple
vocea mea stinsă (pretenția mea discretă de a fi iubit)
va fi urletul fiarei rănite
parfumul desuet al ceaiului în care plutesc
planetele amare
o ultimă iluzie a stilului seducător
ceea ce am iubit ca orbul cu degetele
ceva ce Dumnezeu nu a dorit ca eu să văd
într-o cameră a minții unde voința și delirul
fac din nefericire soarta și vocația celorlalți
eu am avut curajul să rîd pînă la capăt
am iubit am băut am scris (nici o milă
pentru cei care scriu).
Nu poți să știi niciodată unde este cu adevărat viața ta.

My discreet pretension

I have no purpose in life, I don't love anything anymore –
someday, I will lay with my brain drained
in the silence which lays over the simple things
my muffled voice (my discreet pretension to be loved)
will be the wailing of the wounded beast
the obsolete scent of the tea in which float
the bitter plants
a final illusion of the seductive style
which I loved like a blind man loves with his fingers
what God didn't want me to see
in a room of the mind, where will and delirium
turn the unhappiness into fate and into others' vocation
I have the courage to laugh till the end
I loved, I drank, I wrote (I showed no mercy
to those who write).
You can never know where your life truly is.

Translated by Izabela Vașe

Translation
Café

May 2015

Lațul ei de fiară frumoasă

Venise să-mi spună că dragostea mișcă stele pe cer
că numai pasiunea ne face egali cu zeii
că n-avem limită în iubire
și că la urma urmei pentru asta am fost creați
nu pentru lînceda halucinație – la naiba cu *téchne* –
nu pentru cantilene numai bune să înșele popoare
întregi de idioți.
Venise să-mi arunce lațul ei de fiară frumoasă
să mă facă să fiu un simplu făptuitor pe lîngă femeie
dar eu spoitorul nebun de durere
am ridicat mîna însîngerată
ghiara de oțel cu care descriu trădarea nu mai am muză
eu sunt maimuța umilită – aș vrea să merg acolo
unde pașii mei să lase urme adînci
pe fața celui care ne minte și ne înșeală.
Venise să-mi spună și-mi vorbea cu sexul inconștient
al unei flori din podișurile înalte
ale provinciei care nu cunoaște gesturile intermediare
dar eu am rîs – nu mai am muză

Her noose of beautiful beast

She had come to tell me that love moves stars in the sky
that only passion makes us equal to the gods
that there is no limit when it comes to love
and that, after all, that is what we were made for
not for the unnerved hallucination – to hell with the *téchne* –
not for cantilenas which are good only to deceive
entire peoples of idiots.
She had come to throw her noose of beautiful beast
to turn me into a mere executioner for the woman.
But, I, the tinker, crazed with pain,
lifted my bloodied hand,
the steel *claw* with which I describe the betrayal I no longer
have a muse,
I am the humiliated ape – I wish I could go some place
where my steps would leave deep footprints
on the face of he who lies and betrays us.
She had come to tell me and she was talking with the unconscious
gender
of a flower from the high plateaux

în curînd vine iarna
și voi iubi femei cu multe fețe de prin părțile noastre.

of the province that wasn't acquainted with intermediary gestures
but I laughed – I no longer have a muse
and the winter will come soon
and I will love women with more faces from our lands.

Translated by Izabela Vașe

Ca și când n-aș avea altceva mai bun de făcut

Într-o zi voi fi un om prea bătrîn ca să-mi pot aminti
cu ce mi-am pierdut tinerețea
voi fi poate bătrînul domn cel care
a scris cîndva poezii convenții pe dos
artificii de vîrstă
voi fi poate simpaticul cerșetor dirijorul
armatei de porumbei de prin piețele acestui tîrg de provincie
unde an după an mintea a fost un stigmat
o eroare genetică un scuipat în plin vînt
cînd acesta ți-a bătut tot timpul din față.
Voi fi un ciob colorat de geam spart de o voce puternică
un biet alexandrin rătăcit în bîlciul lumilor.
Într-o zi ca și cînd n-aș avea altceva mai bun de făcut
cu viclenia pisicii care a furat vocea copilului
voi cînta într-o gamă absolut falsă imnul perdiției
și înălțîndu-mă ca o foaie de ziar la cer
voi mai pluti o vreme în visele de dimineață ale tîrgoveților
înecați în apele lipsite de vrajă ale scîrbei
unde plutește fără nici o țință viața lor.

As if I had nothing better to do

One day I will be too old of a man to be able to remember
what I wasted my youth on
I might be the old man who
once wrote conventional poetry upside-down
fireworks of the age
I might be the lovable beggar-conductor of
the whole army of pigeons of the squares of this county fair
where year after year my mind has been a blot,
a genetic error, a spit into the wind,
as it was blowing in your face, as it has always done.
I will be a piece of stained glass, shattered by a piercing voice,
a wretched Alexandrine, who got lost in the worlds' fair.
One day, as if I had nothing better to do,
with the cunning of a cat who stole a child's voice
I will sing the perdition hymn in a false key
and, as I ascend to heaven like a newspaper sheet,
I will float for a while in the morning dreams of the townsmen,
who are drowning in the waters devoid of charm of disgust
where their lives float without any purpose.

Translated by Izabela Vașe

Translation
Café

May 2015

În margine

Nimic nu întrece dezastrul de a fi poet – asta pot spune în anul treizecișitrei
cînd nicăieri între cer și pămînt nu-mi găsesc locul
nici înger nici drac nici fierbinte nici rece cald căldicel
ca șarpele adormit în grădină la soare pe care îl ucide în vis de mii de ori /
tînărul tiran
în anul treizecișitrei pentru că am spus ce aveam de spus cu jumătate de gură /
eu cînd să plec la război mă îndrăgostii sclav la femeii somnoroase
piară lumea și fără mine
aici în mărginime îmi e mai bine
în anul treizecișitrei eu venind de la șes cu tălpile goale
țin cu grijă în mînă propria mea cenușă – am scris
cît am scris
cu capul în nori și cu picioarele în copci de gheață
și întorcîndu-mă în plin întuneric cu o iuțeală pe care n-o știam
văzui că soarele din fața mea se aprinde și-n ceafă
în anul treizeci și trei – fiecare cu ale lui – am spart în dinți

On the edge

Nothing competes with the scourge of being a poet – this is what I can say
in the 33rd year
when I can't find my place anywhere between heaven and earth
neither angel nor demon, neither hot nor cold-warm-lukewarm
like the snake sleeping in the sunny garden that is killed in dream thousands of times
by the young tyrant
in the 33rd year, because I said what I had to say half-heartedly
I, when I was about to go to war, fell in love like a slave with sleepy women
the world can perish without me
I am better here, on the edge
in the 33rd year, as I return from the plain barefoot,
I am carefully holding my own ashes – I wrote
as much as I could
with my head in clouds and my feet in waterholes
and as I turned in the dark with a rapidity I didn't recognize
I saw that the sun in front of me rose behind as well

fiola atîtor nopți de lene ignoranță și beție
nu mai sunt tânăr scriu și am vîrsta
celor ce sînt în exil pe pămînt.

in the 33rd year – to each their own – I crushed between my teeth
the phial of so many nights of laziness ignorance and drunkenness
I am no longer young, I write and I have the age of
those who are in exile on Earth.

Translated by Izabela Vașe

(fundătura homer, 2002)

un acoperiș deasupra capului

sînt un biet ecou un capaneu închis între pereții
uneii lumi pe care n-o cunosc
în anotimpul peste care plutește suverană scîrba
preferința pentru ironie a diavolului mă preocupă
eminența neștiută a metodei sale de a provoca în solitudine
sfîntul ori canalia care se roagă și ea
sînt un biet viețăș strivit de dogma cu cotor aurit
care ne ține loc de viață
o țară de cîmpie cu cerul tot mai depărtat pe zi ce trece
(un acoperiș deasupra capului – plutește suverană)
cîndva voi obosi să mai privesc în sus
cu toții vom sfîrși cu privirile în pămînt
căutînd un soare al umiliților
(ar fi o ironie să existe).

(the homer blind alley, 2002)

a roof above the head

I am a poor echo a Capaneus closed between the walls
of a world that I do not know
during the season over which disgust floats supremely
devil's preference for irony concerns me
the unknown eminence of its method of provoking in solitude
the saint or the villain that prays as well
I am a poor convict suppressed by the dogma with golden back
that stands for our life
a country with plains and the sky more and more distant as the
days go by
(a roof above the head – it floats supremely)
sometime I will get tired of looking up
we will all end up looking down
searching for a sun of the humiliated ones
(it would be ironic if it existed.)

Translated by Minodora Tunaru

Translation
Café

May 2015

mi-era sete și am băut

la început a vorbit femeia cu voce bărbătească
nimic memorabil
viața ne-a întrecut de mult vasali de clor
la apa unde-și spală prostia stamba
și totuși aici am vibrat am recitat sutrele mele
s-au găsit cîțiva să mă scuipe mi-era sete
și am băut
iubesc ce mi se acordă din inimă
Sf. Francisc al găgăuților al ciorilor
care-mi dau importanță.

I was thirsty and I drank

at first talked the woman with a manly voice
nothing memorable
life left us behind long before dependent on the chlorine
of the water where calico washes away its stupidity
however here is where I was thrilled I recited my sutras
there were a few who spat me I was thirsty
and I drank
I love what is given to me whole-heartedly
St. Francisc of the Cumans of the crows
that attach importance to me.

Translated by Minodora Tunaru

Translation
Café

May 2015

respir direct prin pereți

respir direct prin pereți
nu mă mai inspiră nimic
înfloriți fără grijă concepte-ale silei
cădeți la pământ fructe
pe care disperarea le coace
înainte de vreme
eu atît am avut de spus:
voi supraviețui trîntind uși.

I breathe directly through the walls

I breathe directly through the walls
nothing inspires me anymore
bloom carelessly concepts of disgust
fall down fruit
whom despair ripens
ahead of time
I only had this to say:
I will survive by slamming doors.

Translated by Minodora Tunaru

Translation
Café

May 2015

ajunge că trăiesc

așa cum soarele este aici și totuși dincolo
de orice înțelegere
totuși îl acceptăm așa cum acceptăm moartea
un omenesc vis alb-negru. ajunge că trăiesc
din când în când tulburat de imaginea ta
de faptul că nu înțeleg și asta mă tulbură
și mai mult
și m-am scîrbit de pagina asta cu mult înainte
să te cunosc
departe de metaforele cu care proștii își cuceresc
femeile
nu mă voi rușina să-ți spun că te iubesc
în nefericitele vremuri ale sofștilor
cu zgura unei alte lumi sub unghii sfîșiată
nu mai am nimic de pierdut obosit să amîn
plictisit să încep
sărac întins sub cer departe de tălpile tale
pe care le cunosc cu fruntea cît timp
poezia lipsește.

It is enough that I live

just as the sun is here and yet beyond
any understanding
however we accept it the way we accept death
a black and white human dream. it is enough that I live
every now and then affected by your image
by the fact that I do not understand and this is what affects me
even more
and I had been disgusted by this page long before
I met you
far away from the metaphors with which stupid men win
their women
I will not be ashamed to tell you that I love you
during the unhappy times of the sophists
with the cinder of another world torn under the nails
I have nothing to lose anymore tired to postpone
bored to start
poor lying under the sky away from your soles
that I have known with the forehead as long as
the poem is missing.

Translated by Minodora Tunaru

Translation
Café

May 2015

vin din infernul muncii

ziua s-a dus. *afară sînt cîini*. aş putea să mă ridic
să ies palid ca lumina la Dendrah
am coborît atît de mult dacă trebuie să scriu
vin din infernul muncii palmele violente
le scot din pămînt
pline de carnea femeii la apogeu
vin din pămînt cu tot cu pămînt
aş putea să mă ridic şi să ies dintre pereţii încinşi
ai camerei unde mă schimb încet
ca *fructul necopt al unei ştiinţe ridicole*. sînt posedat
de un gînd şi de o mare aşteptare.
ştiu că azi omul nu e decît pielea lui. cu timpul
voi da replici morţilor.

I come from the hell of toil

the day is over. *there are dogs outside*. I could stand up
go out as pale as a ghost to Dendrah
I have stooped so low if I must write
I come from the hell of toil I draw out
the violent palms from the ground
filled with the flesh of the woman at her climax
I come from the ground, bringing the ground with me
I could stand up and get out of the burning walls
of the room where I am slowly changing
like the *unripe fruit of some ridiculous science*. I am possessed
by a thought and a great waiting.
I know that today man is merely his flesh. in time
I shall respond to the dead.

Translated by Alina Diaconescu

Translation
Café

May 2015

voi povesti în cer

zac lipit de podea în camere unde lumina se înnegrește la capete
zilele Ciocănarului se apropie îi simt putoarea
între pereții unde tot mai greu respir aerul altuia
care se frământă alături
îl aud cum tușește și scuipă nervos cu tot mai slabe puteri
cineva îi bea viața și eu știu cine este
noaptea când ies gura mea strălucește de atîta lipsă
nimic nu îmi place mai mult ca nebunia care înfloarește
în grădini pline de voci umane
adierea ei peste față mă răcorește mă face pentru o clipă
să uit ce va fi
să las în urmă rîsul gros ieșind din burțile arhonților
care conduc aici. voi povesti în cer –
cred că viața mea este de mult o povară pentru cei vii.

I shall narrate in heaven

I lay glued to the floor in rooms where light blackens at the edges
the days of the Hammer Man are growing near, I can smell his
stench
between the walls where it's harder and harder to breathe the air
of someone else
who is fretting next door
I can hear him coughing and spitting nervously, his powers
growing weaker and weaker
someone is drinking his life and I know who it is
at night when I go out my mouth sparkles of so much absence
there is nothing I like more than madness blooming
in gardens filled with human voices
her breeze over my face cools me for a moment it makes me
forget what is to come
leave behind the thick laughter emerging from the bellies of the
magistrates
who are in charge here. I shall narrate in heaven –
I think my life has long been a burden for the living.

Translated by Alina Diaconescu

Translation
Café

May 2015

caut un sunet de ciocan pur

nici dacă aş fi dumnezeul orb n-aş putea vedea
atît de puţin în plină zi
nu e lumină aici nici cît să-mi acopăr faţa
bîjbîi în interiorul unui animal sedus de poezie
mi-e greu să înaintez
înainte nu e deocamdată nimic din urmă
groaza îmi aspiră unghiile. mă rog şi cobor tot mai mult
ca într-o meserie de care îmi e scîrbă
caut un răspuns de ciocan pur chiar dacă lumea ăstora
mă dezgustă ca o gură plină cu dinţi. în drum spre pulberărie
mintea scuipă în praf limba.

I am searching for the genuine hammer sound

not even if I were a blind God could I see
so little in broad daylight
there isn't enough light here to even cover my face
I am groping inside an animal seduced by poetry
it's difficult to go forward
for the time being, there is nothing forward which was behind
terror is absorbing my nails. I am praying and falling deeper
and deeper
like in a profession I am disgusted with
I am searching for the answer of a genuine hammer even if the
world these ones live in
disgusts me like a mouth filled with teeth. on my way to the
ammunition factory
the mind spits the tongue in the dust.

Translated by Alina Diaconescu

Translation
Café

May 2015

soarele pubelei noastre

soarele pubelei noastre cîntă pe cer mai ales noaptea
cînd bîjbîi printre resturile cinei sărace
a muncitorului cu trei brațe
un cap strigă din cap cu vocea bouului
în plină arșiță
e cald ca-n burtă aici. rîcii cu mîină tare
în coaja mileniului
urlă de groază cîinele Ciocănarului balele-i coboară
din munți mai ales noaptea
intră în patul rece al văduvei
dintre picioare îi răsare acest soare jilav
care-mi suie în țeastă. nu-mi revin din stupoare.
în aceste bălți sunt umilit.

the sun of our garbage can

the sun of our garbage can sings in the sky especially at night
when I grope among the leftovers of the meager meal
of the three-armed worker
a head shouts from its head with the voice of an ox
in full heat
the place is as hot as a belly. I scrape firmly
the crust of the millennium
the dog of the Hammer Man howls terrified he slobbers
from the mountains especially at night
he gets inside the widow's cold bed
from between her legs this moist sun rises
and climbs to my skull. I can't pull myself out of my stupor.
I am humiliated in these swamps.

Translated by Alina Diaconescu

Translation
Café

May 2015

fundătura homer

respir cu plămîinii altei lumi între zidurile astea vechi
sînt amețit și greu nu mă mai pot ridica ușurel
la căderea serii – iată vaca asta strălucește
de la o vreme singură pe cer
cîndva am să mă îngrop de viu în pămînt. voi lăsa
doar o mîna afară pentru vechii trecători ai
fundăturii homer (ulița-ngustă sub care trăiesc)
voi indica sensul și direcția de mers
cu policarul dreptei crescut monstruos și zdrobit
de apăsarea hulei care vine
va fi o zi apoi va fi o noapte va fi scîrba asta
de lumină. respir cu o icoană în minte
sînt secera întristării – omul mare plînge în somn.

the homer blind alley

I am breathing with the lungs of another world between these
old walls
I am dizzy and heavy I cannot stand up easily
when the night falls – look this cow is sparkling
for some time now alone in the sky
one day I will bury myself alive in the ground. I will only
leave a hand out for the old passers-by of
the homer blind alley (the narrow alley under which I live)
I will indicate the way and direction of walking
with the pollex of my right hand monstrously grown and crushed
by the pressure of the coming surge
a day shall come and then a night this abominable
light shall come. I am breathing with an icon on my mind
I am the sickle of sorrow – the grown-up crying in his sleep.

Translated by Alina Diaconescu

ziua în care am mâncat lumea

noaptea asta m-a prins departe de fundătură
e aproape ziua stelele clipesc șmecherește
fără vreo hartă e greu să dibui dîra de sînge
pe care am lăsat-o la plecare s-a uscat ori pesemne
a fost ștearsă de vreun vînător ori mîncată
de vreo stîrpitură cu voce groasă. plînsul unei femei
îmi cutreieră măruntaiele și-mi soarbe creierul
și-această suferința e cu atît mai dulce cu cît
nu curge sînge
îmi cînt încetișor la ureche – *pui pui cu penele negre*
cuibul de marmură nu te vrea
carnea mea strălucește și-ntîrzie (-n pămînt):
mîine va fi ziua în care am mîncat lumea.

The day I ate the world

this night fell upon me while still away from my hideout
daybreak is near stars are sparkling slyly
without a map it's hard to grope the trail of blood
that I created when leaving has dried out or likely
was wiped up by some hunter or was eaten
by some groaning creature. the weeping of a woman
pierces my guts and sucks up my brain
and this suffering is all the more sweet since
no blood is leaking out
I'm slowly humming to myself – *tiny tiny with dark feathers*
the marble nest wants you not
my flesh is shining and still lingering (on Earth):
tomorrow will be the day I will have eaten the world.

Translated by Irina Stoian

Translation
Café

May 2015

felul în care privesc cu milă

dacă nu îmbrățișez pe cineva în fiecare zi mă sufoc
în dimineața groasă ca o literă balta de sânge
de lângă zid se lățește
animalul sau omul sînt duși nu se văd în acest cadru
să ies acum ar fi prea devreme – soarele soare și el
se umflă se umflă plescăie o limbă vînată
dacă mă grăbesc o pot înhăța aș putea să urc neauzit
să smulg fără milă scîrboșenia care-i atîrnă. dar dacă
prinde de veste?
să mori pe limba altuia nu-i atît de plăcut
nici să fii parazit rece în burțile unui monstru inconștient
și pe deasupra cretin.
felul în care îl privesc cu milă: ca pe-o femeie
moartă în timp ce făcea dragoste în oglindă.

My merciful stare

if I don't hug someone everyday I suffocate
in the morning weighty like a letter the pool of blood
by the wall widens
the animal or the human are away they can't be seen in this frame
to go out now would be too early - the sun is also sipping
it's swelling up munching a blueish tongue
if I hurry I can grab it I could climb up silently
to pull out without mercy its hanging filth. but what if
it catches on?
to die on someone else's tongue isn't that pleasant
neither to be a cold parasite in the innards of an unconscious
monster
and on top of all a moron.
the way I stare at it with pity: like at a woman
dead while making love in the mirror.

Translated by Irina Stoian

Translation
Café

May 2015

(Vânt, tutun și alcool, 2008)

Arestul literaturii

Unde miroase a căcat miroase a ființă
am văzut stâlpi îmbrățișați de propriul lor vis
luminau
apă care bea apă
pur și simplu nu știu să fumeg ca un vulcan
stau și citesc în arestul literaturii
cum un bărbat poate fi veioza de noapte
a unei cărți
pe o stradă îngustă în terra firma
o pădărie șoptește numele meu
e a morte é cada dia
miros a ființă

(Wind, tobacco and alcohol, 2008)

Literature's confinement

Where it reeks of shit it smells like human being
I have seen pillars embraced by their own dream
they were dazzling
water drinking water
I simply do not know how to smoke like a volcano
I just linger and read in literature's confinement
how a man can be the night lamp
of a book
on a narrow street in *terra firma*
a dandelion whispers my name
e a morte é cada dia
I stink of human being

Translated by Irina Stoian

Translation
Café

May 2015

La jumătate

Nu vreau să îmbătrânesc cu lumina stinsă
la jumătate
în strigătele gregarilor din hala de pește
literatură cu solzi pe ochi
nu vreau să mor ca un poet comunist
în timpul comunismului literar
lumină jumătate sub pat
nu vreau să fiu judecat de mintea greoaie
a celor care se-nvelesc în steagul propriei infecții
din cap până în picioarele puțitoare.
Nu vreau lumina altora care pute. Nu-mi
trebuie lucșii unui stadion de piș-lire
femei plătite să reverse căldură
mi-e de ajuns o lumânare scursă-n sine
o bucată de om
toată încă din aer și nervi

Halfway

I do not wish to age under lights put out
halfway
among the gregarious creatures' cries within the fish hall
literature's eyes patched with scales
I do not want to die like a communist poet
during literary communism
light reaching halfway under the bed
I do not want to be judged by the narrow-minds
of those who rejoice in the flag of their own infection
reeking from head to toes.
I do not want the stench of others' light. I do not
need the luxes of a stadium of piss-ness
payed women to overflow with warmth
I am good with just a candle smoldering on the inside
a human fragment
still made entirely of air and nerves

Translated by Irina Stoian

Translation
Café

May 2015

Pe înfundate

Atît de inteligenți și atît de lași
rîd pe înfundate sau în hohote
de epocă
cu ironie și stil de ce nu
tocmai acum cînd poezia
e mai uscată decît bradul de Crăciun
de anul trecut

Chuckles

So intelligent yet so coward
they chuckle or they burst into laughter
of times now passed
with sarcasm and why not with style
precisely now when poetry
is more rotten than the Christmas tree
from last year.

Translated by Irina Stoian

Cămaşa

O zi cum numai omul poate fi singur
pe câmp totul era acasă
pe cer numai tălpi
un du-te vino de mâini
în pământ în picioare închis
am stat în cămaşa subţire să rîd
plutesc plin de o voinţă
ce mă face mai bun

The shirt

A day such as only the human can be alone
in the field everything was at home
in the sky only footsteps
a to-and-fro motion of hands
in land in my feet locked
I stayed wearing my thin shirt laughing
I waft with an overflowing will
that makes me better

Translated by Irina Stoian

Translation
Café

May 2015

Un amănunt de prisos

Nu se apropie nimic nimeni
nu se îndepărtează
obișnuita voce rezistă alături
puterea mea stă într-o ofelie
aruncată-n fântână.
Sînt antrenat să pierd totul.
Tot ce am știut vreodată e scris pe pereți
iubirea își desface picioarele și varsă afară
un amănunt de prisos:
numele meu

A pointless detail

Nothing comes close no one
goes away
the everyday voice holds on close by
my strength lies within an ophelia
disposed off in a well.
I'm accustomed to losing it all.
All I have ever known is written on the walls
love spreads its legs open and pours forth
a pointless detail:
my name

Translated by Irina Stoian

Translation
Café

May 2015

Vînt tutun și alcool

Într-o seară atît de îngîndurat fui
vînt tutun și alcool se anunța la meteo
că i-am spus cîinelui care se uita stăruitor
la mine
*îmi pare rău bătrîne n-am
nici un ban*
o muscă se plimba decentă pe tavan
mobila în bucătărie căsca plictisită
a continuat să dea din coadă
ca și cînd nu m-ar fi auzit
dar mi s-a părut că m-a privit
cu un anumit înțeles

Wind tobacco and alcohol

One evening I was so pensive
wind tobacco and alcohol were announced on the weather forecast
that I told the dog which was looking insistently
at me
*I am sorry old boy
I have no money*
a fly was sauntering decently on the ceiling
the furniture in the kitchen was yawning bored
it went on wagging its tail
as if it hadn't heard me
but I thought it looked at me
with a certain meaning

Translated by Beatrice Ahmad

Translation
Café

May 2015

Un critic de treabă

Citesc Anaïs Nin printre țigani. La capătul
străzii Ipotești se vede marea
azi nu m-a întrebat nimic inima
nici un sentiment cenzurat
am udat florile cu măsură
iar cactușilor le-am făcut cu ochiul.
Ceva îmi latră în cap dinspre coadă
stau singur și zîmbesc aidoma unui critic de treabă
care a ieșit nevătămat
din grajdurile literaturii

A kind critic

I am reading Anaïs Nin among gypsies. At the end
of Ipotești Street you can see the sea
today the heart asked me nothing
no censored feeling
I watered the flowers sparingly
and I winked at the cacti.
Something is barking in my head from the tail
I sit alone and smile like a kind critic
who escaped unharmed
from the stables of literature

Translated by Beatrice Ahmad

Translation
Café

May 2015

Piramidele mele

L-am văzut pe Julito la bucurești
bărbații latini sînt frumoși
concepuți cum sînt în piramidele morții
părea un zeu cu pene
el escribidor
lumina obosit încăperea
orașul nepăsător. Am stat lîngă el
și poza voalată mi-a rîs în nas
la întoarcere.
Piramidele mele nu suportă
piramidele lor

My pyramids

I saw Julito in Bucharest
Latin men are handsome
conceived as they are in the pyramids of death
he seemed a god with feathers
el escribidor
was lighting tiredly the room
the uncaring city. I sat next to him
and the hazy picture laughed in my face
on the way back.
My pyramids cannot stand
their pyramids

Translated by Beatrice Ahmad

Translation
Café

May 2015

Porțiuni neobservate ale trecutului

Cînd am aflat că Dumnezeu duce lupte grozave
în altă parte din univers
în timp ce noi îl tot așteptăm cu mucii la gură
mi s-a făcut brusc silă de mine. M-am ridicat din pat
m-am dus în bucătărie am luat cuțitul de pâine
a încercat viclean să-mi scape dar l-am ținut strîns
pînă am simțit cum trece sîngele prin el
și l-am făcut să simtă durerea pe care am încercat-o
atunci cînd porțiuni neobservate ale trecutului
se-arată brusc la fereastră să-mi spună
că viața n-a fost tot timpul aici: o dimineață
pe limba unei femei de-o noapte în zona mea de avarie.
Îți suflă în față: miroase a om părăsit.
Un ins care scoate din buzunarul de la piept
puțină pâine săracă.
*Doar puterea se poate uni
cu o altă putere.*

Past's unnoticed bits

When I found out that God was undertaking fearsome battles
somewhere else in the universe
while we wait for him wailing
I suddenly felt disgusted with myself. I got out of bed
went into the kitchen took the bread knife
it slyly tried to escape me but I held it firmly
until I could feel blood running through it
and made it sense the pain I have experienced
when past's unnoticed bits
suddenly show up at my window to tell me
that life hasn't always been here: a morning
on an one-night stand woman's tongue in my lonesome retreat.
It blows straight into your face: it smells of deserted man.
A fella who pulls out from his chest pocket
some humble bread.
*Only power can come together
with another power.*

Translated by Irina Stoian

Omagiu

Cînd mă vor omagia la 70 (îmi va atîrna
o sfoară de gît însuși președintele
în timp ce-mi va șuiera printre dinți
du-te dracului boșorogule
te așteaptă groapa-ncălzită)
îmi voi scoate placa din gură
hîrtia de la piept cu discursul de-acasă
cu degetul la tîmplă voi reține
o avalanșă de idei
solemna bășină în astfel de ocazii
(oameni încordați de care nu-mi pasă
atîta timp cît sînt în groapă ca acasă)

Homage

When they'll pay homage to me at seventy
(the president himself
will put a band around my neck
while speaking through his teeth
go to hell you fossil
your grave's warm, waiting for you)
I will remove my dentures
the paper from my chest with my speech from home
with my finger on my forehead I will memorize
an avalanche of ideas
the solemn fart in such occasions
(up-tight people that I don't care about
as long as my grave feels like home)

Translated by Lavinia Andrei

Translation
Café

May 2015

(Femeia despre care scriu, 2010)

Frumusețe, ce departe ești tu

I-aș scrie omului, dar crezi că citește?
Culcat pe un cuțit în camera mea
parcă nu sînt pe pămînt,
am vorbit poezie din tinerețe,
provizii pentru anii cînd frigul
se va năpusti peste minte,
uhu! versurile plezneau coaja din lucruri,
n-a fost deloc ușor,
n-am trăit în vremea unui cîntec simplu:
gheruțe de porumbel în geamuri sparte.
Frumusețe, ce departe ești tu,
n-am bani de tren să vin să te caut,
pe nici o stea nu există iubire
și asta mă miră îndelung.
Sînt un pian cu ochi scoși,
disting alunițe pe creier.

(The Woman Whom I Write About, 2010)

Beauty, how far you are

I would write to mankind, but do you think anyone would read it?
Lying on a knife in my room
it feels like not being on the ground,
I have spoken poetry since youth,
provisions for the years when cold
swoops on the mind,
uhu! the lines would split up the crust of things,
it was not easy at all,
I did not live during the times of a simple song:
pigeon claws in broken windows.
Beauty, how far you are,
I have no money for a train ticket to come and look for you,
there is no love on any star
and this has surprised me for a long time.
I am a piano with removed eyes,
I can see moles on the brain.

Translated by Minodora Tunaru

Translation
Café

May 2015

Inimă la vedere

În vremuri de pace bătrînii soldați sînt uciși
de vîntul din nord,
mireasma altei lumi ne ridică pe cruce,
despre milă și crimă cine ar vrea oare să scrie
fără teama de a fi doborît la pămînt?
Chiar frumusețea ar putea fi un subiect
dureros în absența unei femei
pe care nu o poți uita deși vrei să te ascunzi
de durere
cum ariciul se învelește în plapuma nopții
tîvîită cu stele,
despre singurătate și spaimă aș fi vrut să șoptesc
în cutii ambalate unde oamenii vin să-și depună
frica de a nu-și vedea chipul în propriile case
și dacă ascuți mai bine vei putea simți
cum ceva se mișcă la piept în dosul hainei de gală
a fiecăruia,
un ghem poate o pungă de plastic umflată,
gata să crape
de atîta filozofie și ură îndelung frecventate.

Heart in plain sight

In times of peace the old soldiers are killed
by the wind from the North,
the scent of another world raises us on the cross,
who would really want to write about mercy and murder
without the fear of being knocked down?
Even beauty could be a painful
subject in the absence of a woman
that you cannot forget even though you want to hide away
from pain
as the hedgehog wraps itself up in the quilt of the night
hemmed with stars,
I would have liked to whisper about loneliness and fear
in encased boxes where people come to deposit
the fear of seeing their face in their own houses
and if you listen more carefully you will be able to feel
how something moves in the heart behind the full dress
of each one,
a ball of thread maybe a swollen plastic bag
ready to splinter
because of so much philosophy and hate frequently encountered.

Translated by Minodora Tunaru

Translation
Café

May 2015

Mîna pe ramă

Adu-mi cum mi-ai aduce cafeaua încă o zi
de spînzurătoare,
ochii mei sting picturi cu mîna-ngropată în ramă,
în cui spaima e-o cîrpă transpirată de om,
frumuseţea rabdă într-un cîmp de scaieţi,
două cireşe crăpate sînt buzele tale
muşcate de impresia comună a omului,
m-ai rugat astă-vară să aprind
fitilul de carne.
Te cunosc, dar Dumnezeu nu mi-a spus
că urma o expulzie.

Hand on the frame

Bring me as you would bring me the coffee one more day
of hanging,
my eyes put out paintings with my hand buried in the frame
nailed fear is just a cloth drenched in human sweat,
beauty keeps on enduring in a field of thistles,
two burst cherries your lips are,
bitten by the human's ordinary view,
last summer you bid me to light up
the meat fuse.
I know you, but God didn't tell me
that an exile was coming.

Translated by Irina Stoian

Translation
Café

May 2015

N-am dansat

Să mă cert cu arheii în vremea microbilor nu visez,
dacă strig de pe deal acum nu înțelegi depărtarea,
văd nefericirea în oraș cum denigrează casele,
suge cu milă pereții,
seara pe poarta cimitirului ies lumini,
în munți apa curge ca la-nceput,
de bucurie altădată ca de o ploaie de vară mă apropiam,
ceea ce-ți spun acum este inutil,
obișnuiește-te să șchiopătezi fără mine,
nu fac altceva decât să umplu o femeie cu alte femei,
Când un bărbat e îndrăgostit sărută aerul pe coapsă
apoi simte o durere în ceafă,
ridic ancora pe o mare plină de neliniști și stele,
în fiecare port torn în suflet miere și vin
și îmi amintesc acum că n-am dansat niciodată
cu mama.

I have not danced

To fight principals in a time of parasites I dare not,
should I shout now from a hill you won't grasp the distance,
I see the wretchedness in the town consuming the houses,
it sucks mercifully on the walls,
in the evening through the cemetery's gate lights come out,
in the mountains water flows like at the beginnings,
close to happiness I would get as I once did to a summer rain,
what I tell you now is meaningless,
get used to limping without me,
all I do is fill in a woman with other women,
When a man is in love he kisses the air on the thigh,
then feels a chill running through his nape,
I set sails on a sea of anxieties and stars,
in every harbor I pour honey and wine on my soul
and I now remember that I have never danced
with my mother.

Translated by Irina Stoian

Translation
Café

May 2015

Bărbatul din drum

Sînt bărbatul din drumul tău spre casă,
nu mai insist să cred
ca altădată că totul e sus, viața nu e pe culmi,
acolo unde ochii tăi ar putea fi stele și romanețe,
văluri cu care lumina aprinde un subsol fără imaginație
iar inima e spînzurată de o nouă duioșie care o va răni,
doar pentru că ai o vîrstă cînd înțelegi ce te doare
fără să ceri cuiva să te răsplătească pentru asta
sau măcar să te accepte cum te apleci peste nori,
așa cum sîngele nu pricepe de ce se-aprinde în locuri joase,
parcă supt de buzele tale, atras de un alt puls
ce i s-ar potrivi mai bine,
tot astfel cum visele bărbaților uitați se strâng șirag
la gîtul femeilor ce îndrăgesc podoabele
mai mult decît rochia lor de fetițe
din vechile fotografii unde, nepăsătoare, sar coarda
dinspre bucurie spre cruzime,
cînd pe un picior cînd
pe altul.

The man on the way home

I am the man on your way home,
I do not insist anymore on believing
as in times past that everything is high, life does not reach the climax
in which your eyes could be stars and romances,
veils with which the light stirs up an underlayer without imagination
and the heart is hanging from a new fondness that will hurt it,
just because your age lets you understand what causes you pain
without asking someone to reward you for this
or even to accept you when you bend over the clouds,
just the way blood does not understand why it gets stirred by lower
places,
as if sucked by your lips, attracted by another pulse
which would fit it better,
the way the dreams of forgotten men string
around the necks of women who love trinkets
more than their girl dress
in the old photos where they would carelessly skip rope
out of joy towards cruelty,
on one foot or
the other.

Translated by Minodora Tunaru

Un oraş cu genunchii juliţi

Lumina secretă din privirea ta în dimineţi încercănate
de cafea –
soarele strănută ca o pisică salvată din trompeta
pierdută de îngerul cheflui în mijlocul maidanului
cercul fumegă vesel în aplauzele pinguinilor dresaţi.
Se mai văd lăbuţe în aer,
doi delfini pe trotuar printre pietoni eleganţi,
o nimfă ascunsă sub covor,
sufleţelul uitat într-o băltoacă
şi asfinţitul cum roşeşte ca o fată care şi-a uitat
degetul mic în buzunarul primului iubit.
Printre grămăjoare de cenuşă frumos aliniată
un băiat fără piele scrie pe zid o rugăciune auzită
din gura fără dinţi a lumii,
de pe coperta noii evanghelii un bancher ostenit
scoate cu lopeţica din seif
nisip pentru copiii care trebuie ajutaţi să cadă
cât mai lin în cruda realitate.
Lumina secretă din privirea ta – un oraş
cu genunchii juliţi.

A town with scraped knees

The mysterious look in your eyes in mornings stained
with coffee –
the sun sneezes like a cat rescued from the lost trumpet
of the merryman angel in the middle of the field
the circus smokes cheerily with the claps of the trained penguins.
You can still see tiny paws in the air,
two dolphins on the sidewalk among elegant pedestrians,
a nymph hiding under the rug,
the tiny soul forgotten in a puddle
and the sunset blushing like a girl who has forgotten
her pinky inside her first boyfriend's pocket.
Between small piles of neatly arranged ashes
a boy with no skin is writing on a wall a prayer heard
from the world's toothless mouth,
from a tired banker's cover of the new gospel
he takes the little shovel out of the safe
sand for the kids who need help falling
as gently as possible in the cruel reality.
The secret light in your gaze – a city
with skinned knees.

Translated by Lavinia Andrei

Translation
Café

May 2015

Sfîrșitul

Ți-e frică uneori că nu vei mai vedea vreodată un chip
care te-a iubit?
Desenul copilului pe zid în lumina dimineții,
parcă o furnică dusă de ape într-o coajă de nucă
ar striga împotriva tăcerii pe maluri –
oamenii zîmbesc îmbrățișați de venin,
sufletul unui bătrîn adormit flutură
în bucătării de carton
oul gușterului visează că a trecut de grătarele timpului.
Sfîrșitul e o însumare de voci, muzica ce vine spre noi.
Doar inima altei furnici bănuiește ceva
și tu, poate, cu partea ta de liniște presimți
că viața neștiută a cuiva care se-neacă
ne strigă pe toți pe nume din prima zi a lumii
cu grija unui amănunt pierdut pe fundul apei.
Știu că nu am dreptul să fiu mai romantic
decît restul oamenilor.
Puțina decență de pe lume e păstrată în pumnii cei mai mici.
Ți-e frică uneori că nu vei mai atinge inima
care te-a iubit?

The end

Are you ever afraid of not seeing again a face of someone
who loved you?
The child's picture on the wall in the morning light,
like an ant in a nut shell drifting in the water
would scream against the shore's silence –
people smile surrounded by venom,
a sleeping old man's soul flutters
in cardboard kitchens
the lizard's egg dreams of having surpassed time's grates.
The end is an addition of voices, music that's coming towards us.
Only the heart of another ant suspects something
and maybe you too, with your quiet side feel
that the unknown life of someone who's drowning
has been shouting all of our names from the first day of the month
with the care of a detail lost on the bottom of the sea.
I know I have no right to be more romantic
than the rest of the world.
The little decency that still exists is kept in the tiniest fists.
Are you ever afraid of not touching again the heart of someone who
loved you?

Translated by Lavinia Andrei

Translation
Café

May 2015

Vin scump

Te am în palmă. Un vers-bărbat
cu haina tăiată în dreptul inimii: doi caraghioși
iubeau aceeași încurcătură – viața.
Dacă îți lipești de geam chipul poți vedea în gând
pini aproape năruți de șoapte,
locuri pe unde ai trecut cu soarele căzut în șanțuri –
un bețiv care te cheamă să cântați împreună.
Te am în minte. Nu reușesc să te visez oricât aș vrea
ridicola noapte mă desparte de tine
cum linia vieții taie cerul în cruci de pământ,
vântul te cheamă printr-o spărtură de gard,
un băiat cu o lumânare în mijlocul zilei
a văzut stafia zăpezii, apa tulburată de mâinile tale,
pe câteva planete dimprejur cu lumina lor moartă
încă nu am auzit pe nimeni șoptindu-ți numele:
un vin scump ținut în sticle proaste
de cămătarul orașului.

Expensive wine

I have you in the palm of my hand. A lyric-man
with his blouse ripped off over his heart: two comics
in love with the same mess – life.
If you press your nose against the window you can glimpse
the pines almost destroyed by whispers,
places you've passed through with the sun fallen into the ditches –
a drunk asking you to sing with him.
I have you in my mind. I can't, for the life of me, dream of you
the ridiculous night separates me from you
just as the life line cuts the sky into earth crosses,
the wind is calling for you through a crack in a fence,
a boy with a candle in the middle of the day
has seen the snow ghost, the water stirred by your hands,
on a few planets close by with their dead light
I still haven't heard anyone whispering your name:
an expensive wine kept in cheap bottles
by the town's loan shark.

Translated by Lavinia Andrei

Translation
Café

May 2015

Vară, spre sfârșitul lumii

Mai tânăr de atât nu pot fi. Tu, alături de mine
într-un pahar al minții – nimic nu ne clatină.
Bruni, inspirați, aidoma cubulețelor de gheață carbonică
pe limba unui băutor de coniac. Vară, spre sfârșitul lumii.
Ziarul de mâine spune în ce secol am fost,
ultimul pod peste Styx se leagănă-n gol,
soarele cade ca o păpușă din brațele unei fete,
dintr-o mansardă saxofonul unui adolescent
lasă corijent portativul
așa cum poezia lasă omul să-și numere banii
și restul dat la tot ce plătim cu sufletul.
Cum o femeie frumoasă își ține grația în pielea
dintre degetele noastre.
Tu, alături de mine – un gât de lebădă întors spre pieptul
unui pui mort.

Summer, to the end of the world

I can't be younger than this. You, by my side
in a glass of the mind – nothing's touching us.
Dark, inspired, just like the cubes of dry ice
on the tongue of a brandy drinker. Summer, to the end of the
world.
Tomorrow's newspaper says in which century we've been,
the last bridge over the Styx is idly swaying,
the sun is falling like a doll from a girl's arms,
from an attic, a teenager's saxophone
flunks the stave
just like the poem lets the man count his money
and give the change to what we pay with our soul.
Just like a beautiful woman keeps her grace in the membrane
between our fingers.
You, by my side – a swan's neck turned to the chest
of a dead cygnet.

Translated by Lavinia Andrei

Translation
Café

May 2015

Frumusețea e să ții un om de mână

Mîna ta pîlpîie-n întuneric cînd
mi-atingi obrazul,
tot ce-mi spui oprește sîngerarea furia
venite din tărîmul puterii,
un copil rătăcit la marginea drumului
îngîna un cîntecel să-l ducă spre casă,
sudez cu luminile moarte
jarul inimii dospite-n cenuși,
e un ținut al amurgului în care vorbim
cu pietrele, cu durerea,
paharul din care beam împreună e gol
cum s-a golit iubirea să ne poată pătrunde tîrziu
și mă gîndesc în timp ce mă retrag cu spatele
că viața e amintire clandestină,
iar frumusețea e să ții un om de mână mult timp
după ce neatent, fără să vrei,
l-ai pierdut.

Beauty means to hold someone's hand

Your hand flickers in the darkness when
you touch my cheek,
everything you tell me stops the bleeding the anger
that come from the realm of power,
a child lost by the side of the road
hums a song to be taken home,
I weld to the dead lights
the embers of the heart raised in ashes,
it is a realm of the twilight in which we talk
to the stones, to the pain,
the glass from which we used to drink together is empty
the way love emptied itself in order to seize us later
and I think while I draw myself back
that life is a clandestine memory
and beauty means to hold someone's hand for a long time
after you lost him
unawares, without wanting to.

Translated by Minodora Tunaru

(Inedite)

Eu, cititorul

Știi ce se-ntîmplă cu florile care se risipesc neobservate? Nimic,
îndură mai departe.

Asta ar trebui să faci și tu, ușor, nelimitat de vreo gîndire,
de nume sau de lucruri fără nume,
de scopul comerțului cu suflete și gînduri ale celor
înțepeniți în cușca lor de scapeți care se hrănesc cu țeste
la sunetul celor șapte trîmbițe ieșit direct din patimile noastre.
Hai, să nu ne fie frică de hoitarii omului, de ceata de hăițași
care-i vrea umbra pînă-n ziua morții,
de vînzătorii de burdufuri cu sînge omenesc în pivnițele
unde cei ce beau sînt tot oameni.

Ce bea o floare cînd n-o vede nimeni ? Credința că
e om ca toți ceilalți, poate? Sîngele altei flori?

Ruina e în ochiul nostru, știi bine.

Biblioteca plină de golurile crimei: am citit foaie cu foaie

(Unusual)

I, the reader

Do you know what happens with flowers that scatter unnoticed?
Nothing,

they continue to endure.

That's what you should do, slowly, unlimited by any thought,
by names or nameless things,
by the purpose of trading with souls and thoughts of those
stuck in their cage of eunuchs that feed on skulls
to the sound of the seven trumpets coming directly from our vices.
Come, let's not be afraid of man's vultures, of the band of huntsmen
that desire his shadow to his dying day,
of merchants selling paunches of human blood in the cellars
where those who drink are also human.

What does a flower drink when no one's watching? The faith that
it is human like all the others, perhaps? The blood of another flower?
Ruin is in our eye, as you well know.

cu otrava pe buricele degetelor nesătule.
Tot omul e un bețiv cu mâini pline de alcool și greața
lumii unde se va întoarce.
Eu, cititorul.

The library is full of crime's gaps: I read word for word
with poison on my insatiable fingertips.
Every man is a drunk with hands filled with alcohol and the nausea
of the world he shall return to.
I, the reader.

Translated by Mădălina Bănuțu

Maimuța roșie

Află că morții nu vorbesc cu nimeni, nici între ei măcar,
nu se-nțeleg prin semne și nu cerșesc iubire, nu-și scriu bilete
în care lasă urme pentru cei ce știu să vadă –
nu e hîrtie pe lume să le poată ține scrisul, doar povești
șoptite de caierul bătrînelor
în gulagurile africane unde maimuța cu măciucă roșie
e la putere – vecinul ei slab e omul trăitor în țarcuri părăsite
de marile furnici, la ultimul incest al tatălui lor senil.
Stafia unui porc cu rîtul negru duce-n spinare răsuflarea
cele mai calde femei la corturile unde inima-i bătea în gîtul
vechilor vulcani. Sîntem cenușa lor tăcută.
Hamacul lunii dintre sîinii ei m-a cîntărit cândva o noapte,
lăncii de catifea pe care inima le-ndură cu credință,
sub groaza cât un cap de bivol ochi vechi de mii de ani
mi-au spus ceva, dar am trăit.
Irișii ei sînt varul cu care maimuța roșie aruncă peste gropile
unde se ard cărțile celor slabi și fără viitor,
umbre pe stîlpii dimineții făcute ghem la rădăcină –
la ziuă am văzut armata orbilor în lanțuri spre vechile cuptoare

The red monkey

Know that the dead don't speak to anyone, not even each other,
don't communicate through signs or beg for love, don't write notes
in which they leave traces for those who know how to see –
there's no paper in the world that can contain their writing,
only stories
whispered by old women's distaff
in the African gulags where the monkey with red beater
reigns – its weak neighbor is man living in enclosures abandoned
by the great ants, at the last incest of their senile father.
The ghost of a black-snouted pig carries on its back the breath
of the warmest woman to the tents where her heart beat in the neck
of the ancient volcanos. We are their silent ash.
The moon's hammock between her breasts once weighed me
for a night,
the velvet spear that the heart endures with faith,
under a terror the size of a bull's head eyes thousands of years old
told me something, but I lived.
Her irises are the lime thrown by the red monkey over the pits
where burn the books of the weak and futureless,

unde se aleg unghiile și părul dăruite zeului nebun
la care se închină exilații și cei fără noroc.
Nu s-a inventat hârtie să nu ardă.

shadows on the pillars of morning balled together at the root –
at daytime I saw the army of the blind in chains towards the old
ovens
where nails and hair are chosen as gifts to the mad god
to whom bow the exiled and those luckless.
A paper that does not burn has yet to be invented.

Translated by Mădălina Bănuțu

Crima

Spune-mi, nemernicii întâlnești în viață sînt jaloane moarte
printre care sîntem condamnați să trecem
sau frații noștri dintr-o altă lume care n-au putut ajunge aici?
I-am uitat deja, ca pe schilozii din orfelinatele durerii.
Nu vrem să știm, a lor e boala.
Poți să auzi cum strigă-n piept o inimă a cuiva, geamănă cu-a ta,
așa cum sfredelește dracul în asfaltul ce desparte noua lume de
una veche, veche?
Au, poate, și ei o dragoste cu care își împlinesc
biografia lor umilă,
un soi de resemnare că nu pot atinge punctul durerii fix,
undeva între mîna care strînge de gît o viață și
gura de aer pe unde iese sufletul expulzat fără putință de întoarcere.
Exil – și noi îi spunem moartea morții noastre.
Nu te uita-napoi dacă se-ntîmplă să te întâlnești cu
unul dintre ei, un avatar al tău pierdut sub eșafodul mării,
sînt cei care omoară pentru noi tot ce nouă nu ne este acum permis.
Cu toții avem knock-out-ul nostru luat în viață.
Cu toți ucidem și ne lăsăm uciși de cineva care se află

The crime

Tell me, the bastards met in life are dead flagpoles
amidst which we are condemned to pass
or our brothers from another world that could not get here?
I've already forgotten them, like the crippled in pain's orphanages.
We don't want to know, theirs is the disease.
Can you hear how in a chest someone's heart shouts, twin to yours,
like the devil bores into the concrete that separates the new
world from
one very, very old?
They too, maybe, have a love with which they fulfill
their humble biography,
a sort of resignation that they can't touch the pain point-blank,
somewhere between the hand that strangles for a lifetime and
the breath of air from where the expelled soul leaves with no
chance of return.
Exile – and we call it the death of our death.
Don't look back if you happen to meet with
one of them, one of your avatars lost under the sea's scaffold,
they are those who kill for us all that we are now forbidden.

înaintea noastră – și vine după.
Nu a fost niciodată omul singur după crimă.

We all have our knock-out taken in life.
We all kill and let ourselves be killed by someone who is
before us – and comes after.
Man has never been alone after crime.

Translated by Mădălina Bănucu

Translation
Café

May 2015

Morarul

Ar trebui să vină un morar în august în pătrarul negru al lunii
să ne vorbească sau să tacă lung
privindu-ne răstit în ochi de dimineața pînă seara
prin ochelari în care se vede răsturnată lumea de apoi
un meșter cu sacîz în barba înnodată ca a poetului
care se-ntoarce la ziuă
de la una dintre iubite cu o nouă carte în mînă.
Uiumul lui sîntem.
Sacul e gol, moara lumii huruie fără bob
tărița scoate porcii pe străzile orașelor să-și ceară porția
zi după zi. Limba e stoarsă – la fel și amintirea primei pagini
unde îl întîmpina albastrul minții ei. Ne odihnim
în ceruri ca făina.
Ajuns acasă sun la ușă – cartea este gata
sfîrșitul bate cu ciocănelul în pătrarul negru al unei
mori de argint. Pietrele grele macină cuvinte
pe care oamenii le uită.
Cînd sînt sături și porcii se încred în stele.
La mine-n carte în brațele iubitei e morarul.

The miller

A miller should come in August in the black quarter of the moon
to speak to us or keep silent a while
staring straight into our eyes from dawn till dusk
through glasses in which is seen upside down the world after
a hurdler with resin in his beard knotted like the poet's
who returns at daytime
from one of his lovers with a new book in hand.
His toll we are.
The empty sack, the world's mill whirrs without corn
the grain takes the pigs to the town's streets to demand their share
day after day. The tongue is squeezed dry – so is the memory of
the first page
where he was met by the blue of her mind. We rest
in the heavens like flour.
Once home I ring the doorbell – the book is ready
the end hammers in the black quarter of a
silver mill. The heavy stones grind words
that people forget.
When they are full even pigs trust the stars.
In my book in the arms of my lover is the miller.

Translated by Mădălina Bănuțu

Translation
Café

May 2015

Vorbalago

lui Paul Goma

Trezește-te, ultima bătaie dintre uriași se dă în pîntecele Rusiei,
în necenzurata durere a inimii unui copil adus în cioc
de rîndunica nopții și lăsat în prag sărmanului pescar –
cînd te iubește Dumnezeu îți dă o gură-n plus și-ți rupe undița,
ai grijă, uterul bătrînei Asii scuipe guzganul cu cap de om,
singur cerșetorul de pîine l-a văzut cînd își aruncă mațele
ca un năvod în valea unde spumegă taimenul,
pe Obi, la ostrovul pe care omul a mîncat inimă de om
și a trăit în *zemlianka* șobolanului cu steaua roșie-n coada grasă,
nu adormi, prin somn îți intră-n casă *Vorbalago*, te cară
pe spinarea ceții în porturi de strigoi, îți fură fierea
din care face cvas pentru *Narodnyi Komissariat Vnutrennikh Del*
să meargă înainte molohul spre cincinalul ultim,
acolo unde ne așteaptă sitele ce vor alege grîul de neghină,
mirosul de bătrîni coboară din copaci cu pași de vită
dusă în abatoarele unde un patefon huruie muzică de asalt,
hingherii cu ciocane înroșite în sîngele viștelor abia născuți,
nu te speria, la ultima-nfruntare frunza toamnei ne va-ntâmpina

Vorbalago

to Paul Goma

Awaken, the last battle between the giants is carried out in the
heart of Russia,
in the uncensored pain of the heart of a child brought in beak
by the night swallow and left at the doorstep of the poor fisherman –
when God loves you he gives you another mouth and breaks
your fishing rod,
take care, the old woman's uterus. The aces spit the rat with
human head,
alone the bread beggar saw him when he throws his guts
like a net in the valley where the taimen froths,
on Obi, on the island on which man has eaten heart of man
and lived in the rat's *zemlinka* with the red star in its thick tail,
don't fall asleep, in sleep enters your house *Vorbalago*, carries you
on the back of the fog in harbours of ghosts, steals your gall
from which it makes kvas for *Narodnyi Komissariat Vnutrennikh Del*
to advance the juggernaut towards the last five-year plan,
where await for us the sieves that will separate the grain from
the weed,
the smell of old folks descends from the trees with the steps of a cow

Translation
Café

May 2015

în linie cu bătaia de morse a inimii unui copilăş: de ce?
Şi timpul s-ar putea opri. Trezeşte-te. La uşa ta e *Vorbalago*.

taken to the abattoirs where a gramophone whirrs attack music,
the flayers with hammers reddened with the blood of new born calfs,
don't be afraid, at the last confrontation autumn's leaf shall greet us
in turn with the Morse code beat of a child's heart: why?
And time will stand still. Awaken. At your door is *Vorbalago*.

Translated by Mădălina Bănu

